

Forfatter: Munch-Petersen, Gustaf

Titel: Udrag fra festen

Citation: Munch-Petersen, Gustaf: "Samlede skrifter II", i Munch-Petersen, Gustaf: *Samlede skrifter II*, Borgen, 1988. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-munp2-shoot-idm140381326697680.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter II

manjas øjne, kinder og mund breder sig ud i et smil af tyk fløjelsrød varme - "fest, stenka - ja" og stille begynder hun at forberede sig til festen - imens gaar stenka med en stor gryde ned til bækken og vasker fødder, ansigt og haar i det iskolde vand - urfuglen er stegt - kaffen færdig, og en fed suppe af kraaser staar dampende paa en sten, hvid af hede efter at have ligget i ilden - manja tar sit tøj af paa nær en nederdel af rødt lærred og gaar barbenet ud under en tynd gran, ryster den og svaler sin af ildskæret tørrede hud med sneen, der falder ned over hende fra granens grene - hendes farve er som friskt afbarket træ, og levende og mat - hendes sorte haar er fyldt med duften af brændt gran, og dets egen duft er som et nyskudt dyrs - hendes øjne er blanke, og deres lys skifter som skovens lys - fra nattens sammenkrøbne sorthed til solopgangens forbijagende haler - og tilbage gennem dagens grønskarpe aarvaagenhed, oversaaet med skovens brune bankende ro - manja er ikke født her - hun er fra det store land med de lange bølgende sange - hvor hestene er fulde af værdighed og uro - hvor floder og kvinder tilbeder maanen, og mændenes angst for det ukendte gør dem hurtige og skæggede - de røde støvlers land - manja er fra landet i øst, hvor mysteriet har valgt at være jubel og dans, og hvor jordens knugende død vaager i natlige klager mod ubønhørlige og levende guder - manja var gaaet bort for at finde lykkelige mennesker, men hun vilde snart vende tilbage til de røde støvlers land - hun vidste det -